

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Drømmen om kvinden (novellen)

Citation: Hjortø, Knud: "Drømmen om kvinden", i Hjortø, Knud: *Drømmen om kvinden*, 1928, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_15-shoot-idm139645821476288/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Drømmen om kvinden

måske ikke, at jeg rører ved hendes tanker, lige så lidt som ved hendes håndled.

Solnedgangen stod brændende på himlen. Ved siden af vejen strakte sig en stor oversvømmelse, der strålede rødt, som var den et skår af himlen, der var faldet ned på jorden. Det var stille, men lyde kom til dem langt borte fra. Vogne kørte som et bøsseskud over en kort bro, køer brølede under synsranden, og store fugle sendte deres skrigende farvel til dagen op mod himlen. Himlen blegedes fra rødt til gult, landet under den blev sort. Langt ude mod vest sås randen af en stor by med huse og tårne, det lignede en gammel sav, der er ulige slidt.

Henrik og Helene talte om det, de så og hørte, om de fjerneste ting, de kunde finde, og imens gik Henrik helt over til hende. Hendes ansigt var nu næsten usynligt i halvmørket, kun øjnene lyste som aftenpragtstjerner i skumringen. Han blev bevæget over at være så nær ved hende, hendes blik var så mildt, og han sagde: Tak, fordi du ventede på mig.

Han strakte hånden ud mod hende og kom til at røre ved hendes krans, og i det samme faldt den, enten fordi hun havde villet give ham den, eller han af vanvare havde revet den fra hende. Han så ned efter kransen, men fandt den ikke, og da han så op, var Helene også borte. Han kaldte dæmpet på hende, men fik ikke svar. Så vendte han om og gik til sit sted. Hans fridag var forbi, og det var sent. Han skyndte sig for at være hjemme, inden det blev helt nat.

*

Henrik gik hen ad vejen, fri og færdig. Han tænkte på sin læretid, der nu var overstået, og på sin fremtid, en